

Örnek 1: Şiir Konulu Söyleşi Yazısı

SERBEST ŞİİR Mİ OLURMUŞ!

Serbest şiir, serbest şiir deyip duruyorsunuz. Allah aşkına söyler misiniz, nedir bu serbest şiir? Şahsen ben çocukluğumdan beri şiirin tanımını şöyle bilirim: Şiir, herhangi bir duygu veya düşüncenin, belirli kalıplar dahilinde, coşkulu bir dille anlatıldığı yazı türüdür. E, o zaman nerede kaldı o belli kalıplar?

Bakın üstatlar, şiiri şiir yapan, bahsettiğimiz bu belirli kalıplardır. Yani kafiyedir, rediftir, hece ölçüsüdür, aruzdur...

Siz tüm bu unsurları kullanmadan şiir oluşturduğunuzu mu düşünüyorsunuz. Hayır, hayır. Sizin yazdıklarınız şiir değil, düzyazı örnekleridir. Şiir dediğiniz, okuyunca veya dinleyince insanı mest etmeli, kafada bir musiki ezgisi bırakmalı, sözcükler şöyle akıp gitmeli.

Şimdiki şiirlere bakıyorum da şiir demeye bin şahit lazım. Bir mısrası kısa, birisi uzun, ölçüden eser yok. Kafiye, redif desen hak getire. Tekrar söylüyorum, böyle şiir olmaz. Şiir yazacaksanız şayet, kafiyeli, redifli, ölçülü bir şekilde yazın.

-SON-

PETİNYA

The logo for Petinya features a stylized, flowing blue and black graphic element on the left, followed by the word "Petinya" in a bold, blue, sans-serif font.

Örnek 2: Alışveriş Çılgınlığı Konulu Söyleşi Yazısı

AKLIMDAYDI 1 TANE, EVE GELDİM BİN TANE

Yahu siz de benim gibi mi düşünüyorsunuz? İnsanımızda bir alışveriş çılgınlığı türememiş mi? Ara ara gittiğim alışveriş merkezlerinde rastlıyorum. İnsanlar harıl harıl alışveriş yapıyor. Alışveriş arabasını eline alan, gezdiği her raftan ne varsa, neredeyse hiç bakmadan, düşünmeden atıyor arabasına.

Evdeki bir eksik için gittiği alışveriş merkezinden bin şey alarak geri dönüyor evine. Sizce de bu bir hastalık değil mi? Şahsen ben, hastalık olarak kabul ediyorum. Millet doldurmuş cüzdanlarına kredi kartlarını üçer beşer, sanki kredi kartından ödeyince alınanlar bedavaya geliyormuş gibi... Al babam al, al babam al.

Sizce de bu çılgınlığa bir dur dememiz gerekmiyor mu? İşimize yarar yaramaz ne varsa alıyor ve çoğu defa hiç kullanmadan veya bir kere kullandıktan sonra atıyor bir kenara bırakıyoruz. Alışverişe giderken liste hazırlamalıyız bence. Sadece zaruri ihtiyaçlarımızı yazmalı ve alışverişe giderken de bu listenin dışına çıkmamalıyız.

-SON-

PETİNYA

Örnek 3: Eğitim Sistemi ile İlgili Sohbet Yazısı

ÜLKEMİZDE DEĞİŞMEYEN TEK ŞEY, EĞİTİM SİSTEMİNİN SÜREKLİ DEĞİŞMESİDİR

Mesleğiniz ne olursa olsun, eminim, sizler de ülkemizdeki eğitim sisteminin sürekli değiştiğini gözlemlemişsinizdir. Evet, eğitim sistemi ile ilgili değişiklik yaşanmayan neredeyse tek bir gün yok.

Kardeşim, bu yapboz tahtası mı ki yapıp yapıp bozuyorsun. İnsan, bir oturur, düşünür. Her şeyi en ince detayına kadar hesaplar, kitaplar, ondan sonra düşüncesini hayata geçirir ve belli bir süre bu düşüncede devam eder. Ama yok, bizde öyle mi? Biz önce yapıyor, sonra düşünüyoruz.

Böyle giderse, eğitim namına bir şey kalmayacak. Özellikle gençler size sesleniyorum. Eğitime sahip çıkın, sizler de bu konuda elinizden geleni yapın.

-SON-

PETİNYA

Örnek 4: Köy Yaşamı ile İlgili Söyleşi

GERÇEK YAŞAM KÖYDE

Sizin köyünüz var mı, yoksa ebeveynleriniz de dahil olmak üzere, doğma büyüme şehirli misiniz? Şayet yılda bir iki defa da olsa köy havası almıyorsanız, köy kahvaltısı yapmıyor, horoz sesi ile uyanmıyorsanız inanın bana ziyandasınız. Kaybettiğiniz çok şey var.

Bilir misiniz, sabahları horoz veya kuş sesleri ile uyanmanın tadı bir başkadır. Yaşadığının daha iyi farkına varırsınız. Hele de güne şöyle leziz bir köy kahvaltısı ile başladıysanız, keyfinize diyecek yoktur. Bizler, şehirliler olarak, beton yığınlarına hapsolmuş, ağaçtan, börtü böcekten yoksun yoksul insanlarız. Yoksuluz diyorum; çünkü gerçek hayatı yaşayamıyoruz. Fabrika bacalarından tüten zehirli dumanlarla zehirleniyor, ne olduğu belli olmayan meyve ve sebzelerle besleniyoruz.

Gelin, köylerimize geri dönelim. Köyümüz yoksa bile, gerekirse tüm mal varlığımızı satıp kendimize bir köy edinelim. Yılda birkaç defa da olsa gidip kalacağımız bir köyümüz olsun. İşte, o zaman göreceksiniz, gerçek yaşamın ne kadar güzel olduğunu.

PETİNYA

-SON-

Örnek 5: İklim Değişikliği Üzerine Söyleşi

YAZIMIZ KIŞ, KIŞIMIZ YAZ OLUYOR!

Son yıllarda en sık duyduğumuz kavramlardan bir tanesi "iklim değişikliği" değil mi? Herkes iklim değişikliğinden bahsediyor, eski yazların veya kışların böyle olmadığını anlatıp duruyor. Peki, insanlar haklı mı, gerçekten de mevsimleri olması gerektiği gibi yaşayamıyor muyuz? 1980'li yılların başında doğan biri olarak ben bile farkındayım bir şeylerin değiştiğinin. Eskiden öyle miydi? Yazın ortasında bile irili ufaklı dere ve derecikler akmaya başlar, her elli metrede bir bir çeşme ile karşılaşırdık. Şimdilerde ne o çeşmelerden bir eser var ne de şırıl şırıl akan derelerden. Ne ilkbahar ilkbaharlığını biliyor ne de sonbahar sonbaharlığını...

Bunda bizim de suçumuz yok mu peki? Olmaz mı? Hem de suçlunun dik alası bizzat biz insanlarız. Daha güzel kokmak için kullandığımız parfümler, rahatımızı bozmayalım, iki adım yürümeyelim diye sürekli kullandığımız arabalar, simsiyah ejderha misali tüttürdüğümüz fabrika bacaları bizi doğadan da ediyor mevsimlerden de.

Eminim, gün gelecek, teknoloji namına hiçbir şey olmayaydı da temiz bir hava, güzel bir çiçek olaydı diyeceğiz. Sizce de haklı değil miyim?

PETİNYA

-SON-

Örnek 6: Aşk ile İlgili Söyleşi

KARANLIK IŞIK

Evet, farkındayım; karanlık ışık diyerek bir tezat oluşturdum; zira ışık dediğimiz şey karanlık değildir. Genellikle herkes aşkı zehirli bir bala benzetir; çünkü bir yandan onun eşsiz lezzetini alırken, bir yandan da içten içe zehirlenip durursunuz.

Karanlık ışık da iyi bir benzetme değil mi sizce? Aşk, hem bir ışık gibi belirerek sizi kendisine çekiyor hem de siz ona doğru yürüdükçe, anlamlandıramadığınız bir karanlığa yol almış oluyorsunuz. Çoğu kez kötü bir karanlık oluyor hem de... Karşılıksız, mantıksız, amaçsız aşklar...

İşin kötü tarafı ne biliyor musunuz? Aşk, kişi belirlemiyor. Huyca sizin zıttınız olsa dahi birine aşık olabiliyorsunuz. Bu aşk, bir de evlilikle sonuçlandıysa vay sizin halinize. İşte, bu tür aşklar maalesef yerini sevgiye bırakamıyor ve en az iki kişi yıpranıp duruyor.

-SON-

PETİNYA

Örnek 7: Güzel Türkçemiz Hakkında Sohbet Yazısı

ANA SÜTÜM

Sizler de hatırlıyorsunuz değil mi bir şairimizin Türkçeyi ana sütüne benzettiğini? Ana sütü neyse, dilimizde Türkçe de odur. O kadar leziz, o kadar yararlı...

Sizce ana sütü tadı kaldı mı o güzel Türkçemizde? Bana sorarsanız, o eski tat yok artık damaklarımızda. Güzel Türkçemizi bozmak için çok uğraştık ve nihayetinde de az çok başarılı olduk. Batı'ya özenerek onların dilini, onların sözcüklerini kullanır olduk. Hem de halis muhlis Türkçe karşılığı varken.

Biliyorum, bizdeki bu Batı özenticiliği devam ettikçe, dilimiz de yok olmaya devam edecek ve bu dil damaklarımızda acımsı bir tat bırakacak. Geç olmadan bir şeyler yapmalı, dilimizi yabancı dillerin boyunduruğundan kurtarmalıyız.

PETİNYA

-SON-